

MILOSLAV RANSDORF

NOVÉ ČTENÍ MARXE

I. DÍL, I. část

1979–1990, přepracováno před 1. vydáním v roce 1996, definitivní úprava 2010, 2. opravené a upravené vydání

O B S A H:

Úvodem:	Osudy jedné naděje	5
Kapitola I	Marxova metoda a zprostředkování	18
Kapitola II	Filosofický problém skutečnosti	58
Exkurs I:	Problém východiska systému v moderní filosofii	104
Kapitola III	Pohyb rozporů a pohyb skutečnosti	117
Kapitola IV	Pojem společensko-ekonomické formace	154
Exkurs II:	Morfologie rozkládající se kultury	177
Kapitola V	Přechody mezi formacemi	199
Kapitola VI	Dynamika soudobého kapitalismu	247
Kapitola VII	Od Lenina do Gorbačova	303
Závěrem:	Dějiny nekončí, princip naděje trvá	370

VĚNOVÁNO PAMÁTCE MÉHO OTCE MILOSLAVA RANSDORFA

Měl jsem v životě velké štěstí. V nejbližším okolí jsem měl příklad člověka, který jsem mohl vzít za svůj a napodobovat. A musím popravdě říci, že za valnou část toho, co umím a znám, co utvářelo a utváří můj vlastní život, vděčím svému tatínkovi. I zařatou, prudkou, konfliktní povahu mám po něm. Nicméně si s Kurtem Vonnegutem říkám: „Cokoliv jsi po svém otci zdědil, musíš si životem zasloužit, aby opravdu patřilo tobě.“ (Kurt Vonnegut, Květná neděle) A často, přechásto jsem se ptal sám sebe, zda jsem ho svým životem, směrem svého studia i práce nezklamal.

Dost možná, ba zcela jistě ze mne chtěl mít inženýra. Tatínek měl nesmírné technické nadání a nápady jenom chrлил. Díky chudým poměrům ale nemohl studovat. Vždycky jsem toho litoval: co všechno mohlo dát školení jeho mnohostrannému talentu! Žil vždycky naplno a jeho usilování nikdy nebylo napůl. Věřil lidem a věřil v lidi. Kolikrát byl zklamán, a nikdy ho jeho zklamání neodradilo od toho, aby neuvěřil novým přátelstvím. Nepotřeboval mluvit o optimismu. Byl totiž jeho nejvlastnější podstatou. Jeho krásnou, janáčkovsky vzdornou hlavu oživovaly chrpově modré oči, které podbarvovaly jeho neustálý sklon k žertování, k smíškovství.

Narodil se více než čtyři roky po první světové válce, 12. ledna 1923 v malé vesničce u Rakovníka, v Petrovicích. Byl poslední ze šesti dětí a rodiče mu dali jméno slovanské jméno Miloslav: vždyť nová republika vyznávala kult češství a slovanství. V době krize, v roce 1932, ztratil tatínka a ohromný dojem na něj udělalo to, jak jeho maminka se samozřejmým hrdinstvím překonávala všechny nesnáze a zabezpečovala rodinu. Prožil mobilizaci v roce 1938,